

CAROLI SIGONII

HISTORIARVM

DE REGNO ITALIAE

Liber Sextusdecimus.

OTHO IV. REX, ET IMPERATOR. XLIX.

Tregni vacuitas Italiam per annos decem in atros seditionum, ac tumultuum fluctus, tempestatēq; coniecit, sic graue ac contumax Othonis Imperium, suscepto rursus cum Ecclesia bello, eandē in duas, vt antē, partes studiorum diuisione distractā per annos duodecim omni malorū genere conflictauit. Quæ huic libro mādare pergemus.

Philippi morte accepta Principes Germaniæ læti, quod diuturno ac pernicioso simul essent diffidio liberati, confestim Francfordiæ co-
 mitia habuerunt, atq; ibi rursus summo animorum consensu Othonem ipsum regem Germaniæ designarunt. Quare audita ingens inter populos gratulatio facta. Mediolanenses verò præcipua voluptate elati, quod regem ex amica aliquando factione, quem maximè optabant, haberent, oratores ad eum miserunt, rogantes, vt pro salute Regni, & pro eorum, qui Ecclesiæ partes sequerentur, incolumitate, Mediolanum primo quoq; tempore properaret, vt, Italicā coronā acceptā, regnū ipsum domesticis bellis attenuatum reficeret. Quin etiam Innocentius pontifex in pristina erga illum caritate persistēs, per legatos diligenter hortatus est, vt Romam ad coronam Imperij accipiendam accederet, atque Ecclesiæ solemnia sacramenta præberet. Quibus rebus acceptis Otho eo studiosius res Germaniæ cōponere maturauit, quod celerius in Italiam perueniret: quā
 post Henrici mortem sic aut ad libertatem alienatam, aut ad dominatum erectam esse, haud dubiis nunciis audiebat, vt iura etiam Imperij attrectare non dubitaret. Itaque sequenti anno legatum de more cum magna potestate Volcherum patriarcham Aquileiensem præmisit, vt iura populorum cognosceret, eosq; ad antiqua obsequia sibi aduenienti tribuenda perliceret, atque omnino viam in Italiam sibi quasi muniret. Is superatis Alpibus Mediolanum profectus Alberto Fontanæ prætori Othonis litteras reddidit, (quibus gratiis actis eos orabat, vt Volcherum ipsum legatum à se Italiæ destinatum benignè acciperent, atque in omnibus rebus eodem, quo se ipsum, obsequio colerent) ac Mediolanenses, & ceteros Lombardiæ populos Othoni sacramentum dicere iussit. Mediolano inde profectus Bononiam adiit. in episcopio hospitatus prætorem ad se vocauit, ac solemne sacramentum exegit. eo dato deinceps oppida, ac possessiones, quas Bononienses post Henrici mortem imperio eripuissent, repetiit. Prætor erat Giliolus Sessius Regiensis. is ex Consilij sententia (nam id multo antē præuisum erat) summo studio se restitutum significauit, ac Vidonem Lambertinum iuriconsultum præsentem ita respondere iussit: *Quas possessiones, & oppida habebat Henricus Imperator, tum cum est mortuus, & post mortem eius Bononienses occupauerunt, quæ sunt in diocesi Bononiæ, aut in alijs; hæc autem intelligimus esse, Medicinam, & illam partem Argellatæ, quam Imperator tenebat, & agrum Imolæ: has vobis dimittimus integro iure, si quod habet Comune Bononiæ vel priuilegio alicuius Imperatoris quesitum, vel consuetudine vetere comparatum.* Atq; his dictis surrexit, seq; ratum habere, quod Vido dixerat, dixit, ac bacillum Vol-
 chero porrexit. Progressus inde in Romaniolam legatus, Castrum Imolæ, quod erat iuris Cæsarei, Bononiensibus ac Fauentinis custodiendum aduersus Imolenses attribuit. Interim Otho Augustam, atq; inde ad Alpes ante Assumptionem Beatæ Virginis venit, ac castra ad lacum Benacuti x i v Kal. Septembris fecit. mox traiecto Athesi Veronam, comiter cum à ceteris, tum in primis ab Azone marchione Atestis exceptus, accessit:

vbide